

[Ole Vig Jensen]

Så har vi i dagsordenen lagt op til, ikke at der nu skal bygges et nyt skuespilhus, men vi har lagt op til, at nu må regeringen lægge forslag frem. Vi har endda sagt, at regeringen kan lægge alternative muligheder frem.

Vi har glædet os over, at statsministeren har været meget hurtig til at udmelde, at nu er tiden inde til et nyt skuespilhus. Vi er ganske enige. Så ligger det hos regeringen at gøre sig nærmere overvejelser om hvordan, og hvor det skal placeres. Hvor omfattende et arrangement skal det være? Og især: Hvordan skal det finansieres? Og på hvilket tidspunkt kan vi få det placeret i en anlægsplan inden for de samlede offentlige anlægsbudgetter?

Jeg er ked af – for at sige det stilfærdigt og mildt – at Socialdemokratiet har fået problemer med et nyt skuespilhus. Det skuffer mig lidt. Jeg minder om Socialdemokratiets vilje, når det gælder andre meget store investeringer, som der er meget lidt kultur i – måske noget bilkultur, men ikke meget ånd.

Her ville vi gerne placere lidt beton og fylde det ud med ånd, og det siger Socialdemokratiet om ikke nej til, så dog: Det tør vi ikke rigtig. Tag det op til overvejelse og støt på det felt regeringen og Det Radikale Venstre og andre, som vil være med til at fremme den sag.

Vi er blevet overbevist om igennem de seneste måneder, som ordføreren for forespørgerne også har lagt op til, at det rigtige er en adskillelse af de tre kunstarter, og det mest naturlige med forhistorien vil være at udskille skuespillet og bygge et nyt hus. Det får vi lejlighed til at vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Afsluttende vil jeg gerne sige, at det ikke skal komme »Plan 2000« for de kulturelle investeringer, som den forrige regering lagde frem, til skade, at vi nu prøver at fremme et projekt for Det Kongelige Teater. Den kulturplan, som sikrer nødvendige nyinvesteringer på en række af vore store statslige kulturinstitutioner, skal selvfølgelig følges, hvad jeg også har forstået at regeringen er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne glæde mig over, at jeg nu i en grundig ordførertale genkendte den saglige og pragmatiske kollega hr. Ole Vig Jensen. Dette synes jeg jeg skylder at sige på baggrund af mine bemærkninger i første omgang.

Jeg er også glad for, at hr. Ole Vig Jensen havde lagt mærke til, at også CD går ind for adskillelse af skuespillet, som vi altså også gjorde det i 1979, at vi går ind for et nyt skuespilhus, og at vi endda kommer med en løsning med omgående udskillelse, selv om det er på midlertidig måde, af skuespillet fra Kongens Nytorv.

Men alting behøver man jo ikke at vedtage dagsordener om, hr. Ole Vig Jensen. Kulturministeren kan både høre og regne og lægge sammen og alt det dér, så jeg tror nok, kulturministeren og teatret og de mange implicerede godt kan finde ud af det også uden dagsorden derom. Men vi er altså enige på det punkt, det vil jeg understrege.

Og så har jeg tilladt mig at tage ordet for at stille et konkret spørgsmål til kulturministeren, som i sin tale sagde, at regeringen er indstillet på, at udgiftsniveauet for 1991 videreføres for 1992.

Jeg vil gerne bede ministeren forholde sig til og helst bekræfte, at der med ordet udgiftsniveauet er ment samme bevillingsramme, men selvfølgelig opdateret efter pristal og overenskomststigninger. Sådan har jeg tilladt mig at forstå det, men jeg vil gerne sikre mig, at der ikke i ministerens tilsagn ligger nogen hensigt om besparelser på denne konto.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Tak for spørgsmålet. Jeg havde tænkt mig at tage det op lidt senere.

Det hedder i det afsnit i mit svar, at regeringen er indstillet på, at udgiftsniveauet for 1991 videreføres for 1992. Det er præcis det, som var på finansloven i januar. Det er de besparelser, som måtte blive tilbage, når rammerne fastlægges i maj, Det Kongelige Teater friholdes for, plus de 10 mio. kr., som blev forhandlet på plads med forligspartierne i januar. De er indkalkuleret og pristalsreguleres efter 1992. Det var en del af min redegørelse, og det har jeg også hele tiden været indstillet på.

Yderligere føjede jeg til, at vi fra regeringens side var indstillet på at forhandle teatrets bevillingsniveau for de følgende år, og vi kunne eventuelt, hvis vi kunne finde frem til et forlig med Socialdemokratiet, indføje en dato. Senest den 1. november kunne vi tage en fornyet forhandling om udgiftsniveauet i årene før.

Jeg tror, min nærmere kommentar skal vente et øjeblik.